Hutbe

5

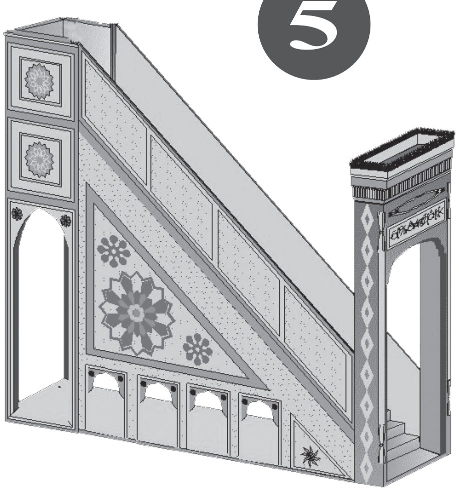

GELENEĞİMİZİN BİR PARÇASI: ÜÇ AYLAR

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ
أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

Muhterem Müslümanlar!

İslam geleneğimizde "Üç Aylar" diye adlandırılan kamerî takvimin yedinci, sekizinci ve dokuzuncu ayları olan Receb, Şaban ve Ramazan aylarına dinimizde son derece önem verilir. Regâib, Mirac, Beraat ve Kadir geceleriyle bu ayları Müslümanlar adeta iple çeker ve değerlendirmek için azamî gayret gösterirler. Rabbimiz Üç Aylar'daki dua ve ibadetlerimizi kabul eylesin, bereketinden istifade edenlerden kılsın inşaallah.

Değerli Kardeşlerim!

Mübarek Üç Aylar diye bilinen bu ayların Müslüman toplumlarda özel bir yeri vardır. Şüphesiz bu durum "onbir ayın sultanı" diye anılan Ramazan'ın çekim kuvvetinden dolayıdır. Hicrî takvimin diğer aylarına nazaran Receb ile Şaban ayının önemi Ramazan'dan önce gelmeleri ve böylece manevî hazırlık dönemi olmalarıdır. Bu ayları gereğince değerlendirmek Ramazan'a hazırlıklarımızın bir parçası olmalıdır. Zira Rasûlüllah Efendimiz (s.a.s.), Ramazan ayı dışında en fazla Receb ve Şaban aylarında oruç tutmuşlardır. Hazreti Ayşe (r.a.) bir rivayetinde şunları söyler: "Rasulullah senenin hiçbir ayında Şaban ayındakinden fazla oruç tutmaz ve şöyle buyururdu: *'Amellerden gücünüzün yettiğini yapın. Çünkü siz bıkmadıkça, Allah da size asla bıkmış muamelesi yapmaz. Allah yanında amelin en makbulü, kişinin az daolsa devam üzere işlediği ameldir."* (Buhârî)

Muhterem Kardeşlerim!

Bu söylediklerimizin yanısıra Ramazan ayının içinde bulunduğu Üç Aylar, bayramlar ve özel dinî gün ve geceler bilhassa Bulgaristan'daki Müslümanlar için son derece önem arz etmektedirler. Zira bunlar vasıtasıyla dinî ve kültürel geleneklerimizi gelecek nesillere aktarabilir ve dinî yaşamı zinde tutabiliriz. Dolayısıyla bu gün ve geceler ülkemizde sürdürülen ve oluşan İslam kültürünün ve dinî kimliğimizin bir parçasıdır. Bunun farkında olarak camilerimizde mevcut programların yanısıra daha cazip ve kapsamlı çalışmalar da yapılması elbette faydalı olacaktır.

Bu sebeple, bilhassa içinde bulunduğumuz bu aylarda, Ramazan ayına zihnen ve fiilen hazırlanmak suretiyle, ibadetlerimizle maneviyatımızı güçlendirmek ve istikametimizi muhafaza ederek çalışmalarımızı sürdürmek durumundayız. Bu aylarda, bilhassa önümüzdeki kandillerde, kendimizin ve dünyanın geleceğinin hayırlı olması, ibadet ve faaliyetlerimizin Allah'ın rızasına uygun olarak makbul olması için dua edelim inşallah. Hutbemizi sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in duasıyla bitirelim: ***"Allah'ım, bize Receb ve Şaban'ı mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır."*** (Keşfü'l-Hafâ)

Ve unutmayalım: "Ümmetlerden her birinin bir yönü vardır, o ona yönelir, haydin, hep hayırlara koşun, yarışın. Her nerede olsanız Allah sizi toplar, bir araya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kâdirdir."

Хутбе

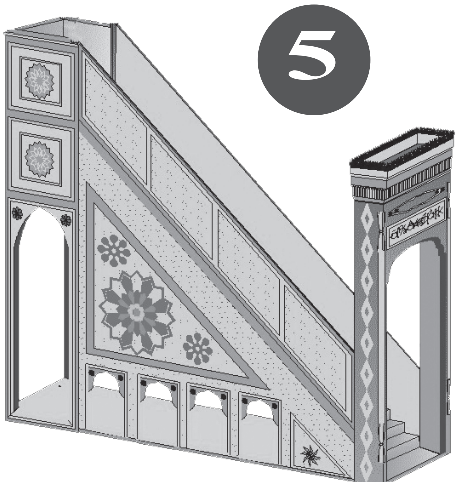

„ТРИТЕ МЕСЕЦА“ СА ЧАСТ ОТ НАШАТА ТРАДИЦИЯ

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ
أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

Уважаеми мюсюлмани!

В нашата религия се отдава особено голямо внимание на месеците реджеб, шабан и рамазан, които са седмият, осмият и деветият месец от лунния календар и са известни в мюсюлманската традиция като „трите свещени месеца”.

Свещените нощи Регаиб, Мирадж, Бераат и Кадир са в тези три месеца, затова мюсюлманите с нетърпение ги очакват и показват максимални усилия да се възползват от тях. Молим се на Аллах да приеме нашите дуи и ибадети през тези три месеца и иншаллах да ни стори от тези, които се възползват от техния берекет.

Скъпи братя!

Тези месеци, които са ни познати като „трите свещени месеца”, заемат специално място в мюсюлманското общество. Без съмнение всичко това до голяма степен се дължи и на силния копнеж по месец рамазан – „султана на единадесетте месеца”.

Важността на реджеп и шабан спрямо останалите месеци от годината по хиджри е породена от това, че те представляват духовно подготвителен период за месец рамазан.

Съобразното възползване от благодатта на тези два месеца трябва да бъде част от подготовката ни за месец рамазан. Защото месеците през, които Пратеника на Аллах (с.а.с.) най-много държал оруч, освен рамазан, са реджеб и шабан. В едно предание Айше (р.анха) разказва следното: „В нито един месец от годината Расулюллах (с.а.с.) не спазваше оруч така, както спазваше през месец шабан. Той казваше: *„Правете от праведните дела само това, което е по силите ви. Защото Аллах не се отегчава, докато вие не се отегчите. Най-приетото при Него е малкото, но постоянно извършвано дело.”* (Бухари)

Уважаеми братя!

Заедно с това, което казахме, трябва да знаем, че трите месеца, в които се намира и рамазан, байрамите и всички останали религиозни дни и нощи са изключително важни, особено за мюсюлманите живеещи в България. Защото чрез тях ние предаваме нашите религиозни и културни традиции на бъдещите ни поколения и поддържаме във форма религиозния си живот. Затова, тези дни и нощи в страната ни са част от нещата изграждащи у нас ислямска култура и религиозна идентичност. Осъзнавайки всичко това, ще е от полза, заедно с досегашните програми, да се организират и други по-привлекателни мероприятия.

Ето защо, особено през двата месеца, в които се намираме, трябва съзнателно и действително да се подготвим за месец рамазан. Да укрепим духовността и ибадетите си, придържайки се в тези ценности, да продължим да се трудим.

В тези месеци и специално през идващите свещени нощи, нека правим дуа за нашето и бъдещето на целия свят да бъде по-добро; ибадетите и делата ни да съответстват на задоволството на Аллах и да бъдат приети от Него, иншааллах.

Нека завършим хутбето си с дуата на любимият ни Пейгамбер, който казвал: *„О, Аллах, благослови за нас месеците реджеб и шабан и ни дари с възможността да достигнем месец рамазан.”* (Кешф-ул-хафа)

И нека не забрави повелята на Аллах, която гласи: ***„Всеки има посока, накъдето се обръща. Надпреварвайте се в добрините! Където и да сте, Аллах всички ви ще събере. Аллах за всяко нещо има сила.“***

Hutbe 6

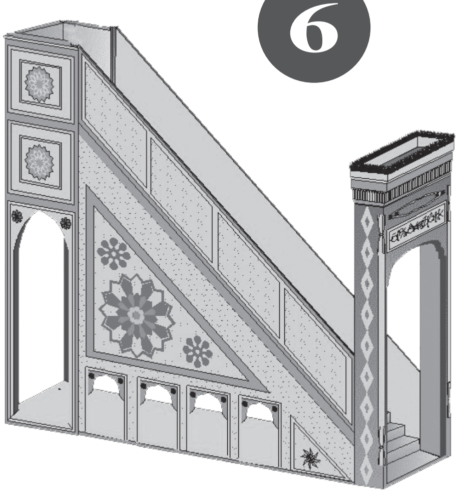

ÖZGÜRLÜĞÜN GÜR SEDASI: EZAN

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

Allahü ekber, Allahü ekber!

Bu nida, günde beş vakit, minarelerimizde yankılanırken, Rabbimizi tasdike, O'na itaat ve ibadete çağırıyor müminleri. Dünya meşgalesinden uyan! Kulluğun gereği olan namaz için kıyama dur! diyor ve zamanın kalbini tutuyor, İslâm'ın gür sedası. Kendisine icabet edenin elinden tutuyor; bireyden topluma, ümitsizlikten umuda götürüyor bu çağrı.

Muhterem Kardeşlerim!

Rahmet Elçisi (s.a.s), vazifesini tamamladıktan sonra, ardında sevgisini bırakarak vefat etmişti. Doyamamıştı ona ashâbı. Bunlardan birisi de Kutlu Nebi'nin, "müezzinlerin efendisi" övgüsüne mazhar olmuş Habeşli Bilâl'di. Üzüntüsünden duramamıştı Bilâl Medine'de. "Rasûlüllah'tan sonra ezan okumayacağım/okuyamayacağım." diyerek uzaklaştı Peygamber diyarından. Ancak iliklerine kadar işleyen peygamber sevgisi ve muhabbeti onu tekrar Medine'ye getirdi. Geldiğinde sabah namazı vakti girmek üzereydi. Doğrudan Ravza'ya, Rasûlüllah'ın huzuruna gitti. Ağladı ve yüreğindeki hasreti gözyaşlarıyla dindirmeye çalıştı. Derken Efendimizin torunları Hasan ve Hüseyin çıkageldiler. Dedelerinin hatırasını yâd etmek üzere Bilal'den ezan okumasını istediler. Kabul etti Bilâl ve Peygamber zamanında olduğu gibi mescidin damına çıkıp, "Allahu ekber" dedi. Bilal'in Resûlullah (s.a.s) zamanındaki bu nidasıyla Medine'de yer yerinden oynadı. Bir tarih canlanıyordu. Bir şehir ağlıyordu. Hıçkırıklara boğulan Medine, o gün Allah Resûlü'nün vefatından sonra en hüzünlü günlerinden birini yaşıyordu.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu olay, biz müminler açısından ezanın içeriğini, anlamını ve mesajını ortaya koymaktadır. Ezan her okunduğunda ve her okunduğu yerde; ilk gün okunduğu gibi, o gün Bilâl'in okuduğu gibi, büyük manalar, coşkular ve hatıralar yaşatır gönülden dinleyenlere ve anlayanlara.

Ezan, Habeşli Bilal'in namaz için atan kalbinin dudaklarından dökülen sesidir. Ezan, tevhidin sembolü, İslam'ın ses ve söze dökülüşüdür. Müslümanın kalbini, beynini, ruhunu ve bedenini harekete geçiren sesli dokunuştur ezan. Ezan, ***"Allah'a çağıran, salih amel işleyen ve 'Kuşkusuz ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kimdir?"*** (Fussilet, 41/33) buyrulan Kerim Kitabımızda taltif edilen en güzel çağrılardan biridir.

Kardeşlerim!

Ezan, doğum ile ölüm arasında boş bırakmaz insanı. Dünyaya gözlerini açan bebeklerin kulaklarına ezan okunur. Her mümin hayata merhaba dediğinde ezanla kendisine Rabbinin adı hatırlatılır ve adeta ilk manevi aşısı yapılır. Bu anlamda ezan, bütün manevî kirlerin, kötülüklerin ve sapkınlıkların hayatı boyunca o çocuktan uzak durması için yapılan bir duadır.

Ezan, İslam'ın şiarlarından biridir. *"İnsanlar ezan okuma ve birinci safta yer almadaki sevabı bilselerdi, bunu yapmak için aralarında kura çekerlerdi."* (Buhârî) sözüyle Efendimiz ezanın bu önemine işaret etmiştir.

Ezan, ümmet-i Muhammed'in simgesi ve ortak değerlerindendir. Ezan, dilleri, renkleri, ırkları ve bütün farklılıkları İslam dilinde birleştirir. Bir kubbe altında omuz omuza bir ve beraber kılar müminleri. Çoğu zaman gündelik hayatın türlü meşgalelerine boğulan bizleri, Allah'ın huzurunda saf durmaya, diri olmaya çağırır; her daim yineler çağrısını: Hayye ale's-salâh, Hayye ale'l-felâh.

Kardeşlerim!

Ezan, aynı zamanda özgürlüğün sembolüdür, gür sedasıdır. Bununla birlikte gerçek özgürlük, imandadır. Gerçek hürriyet, Allah'a kulluktadır. Gerçek özgürlük, fâni olanın esiri değil, hâkimi olabilmektir. İşte ezan, dünya üzerindeki herkesi her daim, Âlemlerin Rabbi'ne kulluğa ve hakiki özgürlüğe davettir.

Ne mutlu günde beş defa yapılan bu kutlu çağrıya rükû ile, secde ile icabet edebilenlere. Ne mutlu günde beş defa, "Evet, Yâ Rabbi! Sadece seni yüceltiyoruz. Senden başka ilâh olmadığına, Muhammed Mustafâ (s.a.s)'nın senin rasûlün olduğuna, kurtuluş ve mutluluğun bu çağrıya uymakta olduğuna inanıyor ve şahitlik ediyoruz." diyebilenlere.

Хутбе

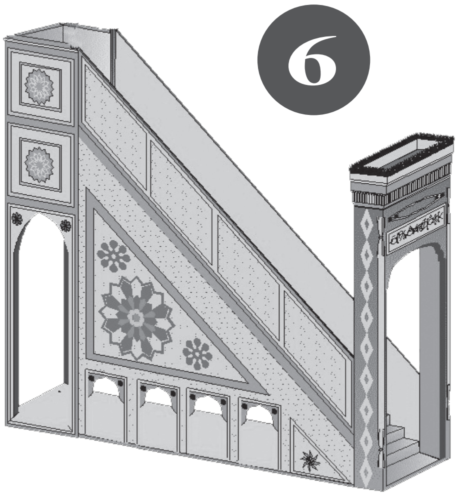

6

ЕЗАНЪТ – СИМВОЛ НА СВОБОДАТА

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ
صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

Аллаху екбер, Аллаху екбер!

Повик, който всеки ден петкратно ехти от минаретата и призовава вярващите към потвърждение, подчинение и служене на Всемогъщия Аллах.

„Остави светските си занимания и застани в къям за намаз! Това е прякото ти задължение към твоя Създател”, казва този силен призив и възпира течението на времето. После хваща за ръка всеки, който се вслуша в неговия призив и го извежда от самотата и отчаянието към обществото и надеждата.

Уважаеми братя!

След като приключи мисията си, Пратеника на милостта (с.а.с.) почина, оставяйки подир себе си обичта си. Сподвижниците му не бяха се наситили на неговото приятелство. Един от тях беше и Билял Хабеши, заслужил похвалата на благословения Пратеник, който го нарекъл „водачът на мюеззините.” Не удържал на мъката и напуснал Медина, казвайки „След Расулюллах никога повече няма/няма да мога да чета езан.” Но обичта и привързаността му към Пратеника, които били попили чак до костите му, го докарали отново там. Когато пристигнал, времето на сутрешния намаз почти било навлязло и той се отправил към Равза-и Мутаххара, където е погребан Пратеника (с.а.с.). Заплакал и се опитал да облекчи копнежа в сърцето си със сълзи. Тогава дошли внуците на Пратеника (с.а.с) – Хасан и Хюсеин и поискали от него да чете езан, за да си спомнят дните, когато дядо им бил жив. Билял приел тяхното желание и качвайки се на покрива на джамията, както по времето на Пейгамбера, извикал: „Аллаху екбер, Аллаху екбер!” Този познат вик, останал от времето на Пратеника разклатил цяла Медина. Една история се пробуждала. Един град плачел. Потънала в мъки и сълзи този ден, Медина преживявала един от най-тъжните си дни след смъртта на Расулюллах (с.а.с.).

Скъпи братя!

Тази случка ни разкрива какво е съдържанието, смисъла и посланието на езана към нас – вярващите. Винаги когато и където и да се чете езан, той кара всеки, който го слуша от сърце, да преживее тези чувства, смисъл и спомени, същите, които преживели тези, които го чули за първи път от Билял Хабеши.

Езанът е гласа на туптящото за намаз Билялово сърце, което се влиза в такт с неговите устни. Езанът е символ на единобожието и исляма, проявил се в звука и изразите. Езанът активира сърцето, мозъка, душата и тялото на мюсюлманина.

Езанът е едно от най-хубавите слова, за които в Свещената ни книга се повелява: ***„И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: “Аз съм от мюсюлманите!”*** (Фуссилет, 41: 33)

Братя мюсюлмани!

В ушите на всяко новородено дете се чете езан, така че на всеки вярващ, идващ на този свят, му се припомня името на неговия Творец, и като че ли му се инжектира първата духовна ваксина. От тази гледна точка езанът заема ролята на дуа, която ще пази това дете през целия му живот от всички духовни нечистотии, лошотии и извращения.

Езанът е един от най-важните ислямски лозунги или наречен по друг начин – шиар-ул-ислям. Посочвайки това негово значение, Пратеника на Аллах е казал: *„Ако хората знаеха за наградата, която се дава на тези, които четат езан и се кланят в първите редици, биха теглили жребий, за да правят това.”* (Бухари)

Езанът е от символите и общите ценности на мюсюлманската общност. Обединява всички мюсюлмани, без да прави разлика между езиците, расите и цветовете на кожата им. Събира ги под един купол и ги доближава рамо до рамо. Всекидневно той подновява своята покана към всички нас – тези, които се давим в постоянните ни занимания и грижи, да се съживим и застанем в редици пред Аллах... „Хаййе але-с-салях, хаййе але-л-фелях…”

Уважаеми братя!

Езанът в същото време е символ на свободата. Истинската свобода е във вярата и служенето на Аллах. Истинската свобода не е в това да бъдеш роб на преходното, а да бъдеш негов господар. Езанът е вечен призив за всички на този свят, към истинската свобода и служене на Аллах, Господаря на световете.

Благословен да бъде този петкратен призив, благословен да бъде този, който му се отдава с рукю и седжде.

Hutbe

7

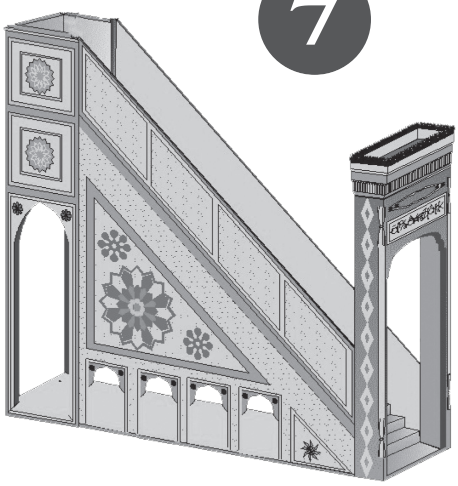

PEYGAMBERE İMAN OLMADAN ALLAH'A İMAN OLMAZ

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ
وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا
لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: ***"Allah'ı ve peygamberlerini inkâr edenler, Allah ile peygamberlerini birbirinden ayırmak isteyenler, "Bir kısmına inanırız ama bir kısmına inanmayız" diyenler ve bunlar arasında bir yol tutmak isteyenler yok mu, işte gerçek inkârcılarr bunlardır ve biz inkârcılara alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır."*** (en-Nisâ 4/150-151)

Bir hadis-i şerifte ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyuruyor: *"Bana iman etmeyen Allah'a iman etmemiş olur ..."* (Ahmed b. Hanbel)

Değerli Kardeşlerim!

Dinin en temel prensiberi, Allah'ın birliğine iman; peygamberlere iman; hesap gününe imandır. Bu prensiplerden peygamberlere iman, İslam inanç sisteminin ayrılmaz bir parçasıdır. Kerim Kitabımızı bize açıklayan Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'e iman etmeden Müslüman olamayız ve İslam'ı tam manasıyla yaşayamayız. Çünkü Rasûlüllah (s.a.s.)'e iman eden aynı zamanda Allah'a iman etmiş, onu inkâr eden, Allah'ı inkâr etmiş olur. Peygambere iman, onun, Allah'tan getirdiği her şeyi kabul etmek ve bunlara iman etmektir. Bu sebeple nübüvvete ve risalete inanmadan sadece Allah'ın varlığını kabul etmek, Allah katında imanın geçerli olması için yeterli değildir. Bizler Müslüman olmanın ilk şartı olan kelime-i tevhidde ve kelime-i şehadette Rabbimize imandan sonra Peygamberimiz (s.a.s.)'e imanı zikrederiz. Bizler, Allah'a iman ile Rasulü'ne imanın ayrılmaz bir bütün olduğunu kabul ederiz. Rasul'e iman olmadan Allah'a imanın yeterli olmayacağına inanırız. Zira Kur'an bizi Rabbimizin huzuruna çağırdı. "Namaz kılın!" buyurdu. Fakat biz nasıl namaz kılacağımızı bilmiyorduk. Efendimize baktık ve ondan öğrendik. Kur'an bizi oruç tutmaya çağırdı. Fakat biz nasıl oruç tutacağımızı bilmiyorduk. Efendimize baktık, Allah'ın bizden nasıl bir oruç istediğini ondan öğrendik.

Kıymetli Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), *"Bana itaat eden Allah'a itaat etmiş, bana karşı gelen Allah'a karşı gelmiş olur..."* (Buhârî) buyurmuştur. Aynı şekilde Rahmet Peygamberi Efendimiz (s.a.s.), *"Gönülden tasdik ederek Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun Rasûlü olduğuna şehâdet eden kimseye Allah, mutlak surette cehennemi haram kılar."* (Buhârî) buyurmuştur. Buna göre Allah'a, Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.s.)'e ve onun getirdiklerine tereddütsüz bir şekilde inanmadan mümin olunamaz. Son sözü "Lâ ilâhe illâllah" olan kimsenin cennete gireceği şeklindeki bazı hadisler, İslam'ın bir bütün olarak kabul ve tasdik edildiğini ifade etmektedir. Nitekim İslam'ın bidayetinden itibaren bütün Müslümanlar, Hazreti Muhammed (s.a.s.)'in peygamberliğini tasdik etmenin İslam'ın değişmez bir esası olduğunda ittifak etmişlerdir.

Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), Yüce Rahman'ın rahmet mektebinin öğretmenlerinden biridir. İnsanlığın rahmet pınarı, hikmet ışığı ve hidayet rehberidir. Biz ona baktık insanlığın en yüce özelliklerini onda gördük. Muhabbet, merhamet, vefa, doğruluk, adalet, hak, hakikat, hukuk, güvenilirlik, tevazu, kahramanlık, Allah'a kul olmak ve başkasına kul olmamak neymiş; onda gördük, ondan öğrendik. Peygamberimiz, ilimle ameli, hayatla ahlâkı, hikmetle irfanı, bugünle yarını, dünya ile ahireti buluşturan ve barıştıran insanlık önderidir. O, güzelle çirkini, adaletle zulmü, ilimle cehaleti, samimiyetle gösterişi, faydalı ile zararlıyı ayırt eden insanlık öncüsüdür.

Peygambere iman, sözden öte özde kendini belli etmelidir. Peygambere iman, onun adı anıldığında yalnız elimizi göğsümüzün üzerine götürmekten ibaret değildir. Ona iman, onu, her şeyden daha çok sevmek, getirdiği ilahi buyruklarla amel etmek, mübarek ismi anıldığında salat ve selam getirmektir. Bir insan Peygamberimize uydu mu, Allah'ın razı olduğu yola girmiş demektir.

Onun içim kim insanlığın güzelliklerinden bir nasip almak istiyorsa, onu örnek almalı. Kim iyi bir Müslüman olmak istiyorsa, onu rehber edinmeli. Kim Allah'ın sevdiği bir kul olmak istiyorsa, onun yolundan gitmelidir. Çünkü Rabbimiz, sevdiği ve bir kulunda görmek istediği bütün özellikleri ve güzellikleri Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'de toplamıştır.

Aziz Kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimize sonsuz salat ve selam olsun! Rabbimiz, onun ümmeti olma bahtiyarlığından bizleri mahrum bırakmasın! Onun hayat veren ilkelerinden, iki cihan mutluluğuna ulaştıran yolundan, sünnet-i seniyesinden bir an olsun bizi ayırmasın.

Hutbemi, Rahmet Elçisi'nin bir hadisi ile bitirmek istiyorum: *"Allah'ı Rab, İslâm'ı din ve Muhammed'i de nebî ve rasûl olarak kabullenen kişi imanın tadını alır."* (Ahmed b. Hanbel)

Хутбе

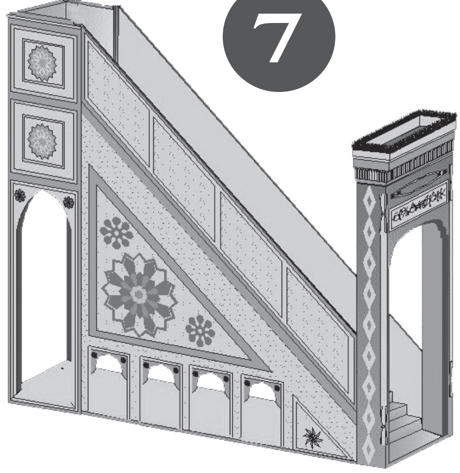

НЕ Е ВЪЗМОЖНА ВЯРАТА В АЛЛАХ БЕЗ ВЯРАТА В НЕГОВИЯ ПРАТЕНИК

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ
وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ١٥٠
أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا
لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ١٥١

Уважаеми братя!

В айета, който цитирах, Всевишният Аллах повелява: ***„Които не вярват в Аллах и в Неговите пратеници, и искат да отделят Аллах от Неговите пратеници, и казват: "Вярваме в едни и не вярваме в други", и искат да поемат среден път, тези са истинските неверници. И приготвихме за неверниците унизително мъчение."*** (ен-Ниса, 4: 150-151)

А в един хадис Расулюллах (с.а.с.) е повелил: *„Който не вярва в мен, не е повярвал в Аллах…"* (Ахмед б. Ханбел)

Скъпи братя!

Основните принципи на религията са „тевхид", тоест вярата в единството на Аллах; „нубуввет" - вярата в Неговите пратеници и „меад" – вярата в съдния ден. Вярата в пратениците в същото време е една неразделима част от ислямската религиозна система.

Ако не повярваме в любимият ни Пратеник (с.а.с.), който е разяснил Свещения Коран, ние не може да бъдем истински мюсюлмани и да живеем изцяло ислямската религия. Защото този, който е повярвал в Пейгамбера е повярвал и в Аллах, а този, който го е отхвърлил е отхвърлил и Аллах. Вярата в Пратеника се изразява в това да се повярва и приеме всичко, което е донесъл от Неговият Господар. Затова вярата в единството на Аллах не е приета и достатъчна, без вярата в Неговите Пратеници.

При изговарянето на първото условие от имана – „келиме-и тевхид" или „келиме-и шехадет", веднага след вярата в Аллах споменаваме и вярата в Неговият Пратеник (с.а.с.). Приемаме, че вярата в Аллах и вярата в Неговия Пратеник са неразделими, и че не е достатъчно да се повярва в Аллах, ако не се вярва в Неговия Пратеник. Това е така, защото в Свещения Коран Всемогъщият ни заповяда: ***„Кланяйте намаз!"***, а ние не знаехме как да кланяме… После, взимайки за пример Неговия Пратеник, научихме как да се кланяме. Аллах ни заповяда да спазваме оруч, но ние не знаехме как, но научихме това от примера на Неговия Пейгамбер.

Братя мюсюлмани!

Пратеникът на Аллах е повелил: *"Който ми се подчини, той се е подчинил и на Аллах, а който ми се противи, той се противява и на Аллах..."* (Бухари) Също така е казал: *„Който от сърце повярва и засвидетелства, че няма друг Бог, освен Аллах, и че Мухаммед е Негов пратеник, Аллах забранява огъня (джехеннема) за него."* (Бухари) Затова без да се повярва категорично в Аллах, в Неговия Пратеник и в това, което е донесъл, не може да се стане вярващ. А хадисите, в които се споменава, че този, който каже *„Ля иляхе иляллах – Няма друг Бог, освен Аллах"*, ще влезе в дженнета, се приемат като цялостно приемане на исляма и постоянството в него, а не буквално. Защото още от началото на ислямската религия до наши дни, мюсюлманите са единодушни, че приемането и потвърждаването на Мухаммед (с.а.с.) като Пратеник на Аллах е най-важната и непроменима основа на вярата.

Уважаеми мюсюлмани!

Любимият ни Пратеник е учител в училището на милостта... Той е извор на милосърдие за хората, той е светлината на мъдростта и пътеводителят към истината. Ние видяхме и научихме от него най-добрите качества на човечеството като обич, състрадание, лоялност, истина, справедливост, правосъдие, надеждност, скромност, смелост; и това да бъдем раби на Аллах и да не служим на други, освен Него.

Вярата в Пейгамбера трябва да бъде потвърдена както с думи, така и с действия и поведения. Тя не се състои просто от поставяне на ръцете върху сърцето, когато се изговаря името му, а в това да го обичаме повече от всичко, да изпълняваме заповедите на Аллах, които той донесъл и да правим салеват, когато се споменава името му. Когато един човек последва Пратеника, това означава, че е последвал правия път, от който Аллах е доволен.

Затова който иска да стане добър мюсюлманин, нека следва неговото напътствие. Който иска да бъде от обичаните раби на Аллах, нека следва неговия път. Защото нашият Господар е събрал в него всички добри качества, които иска да вижда в рабите Си.

Уважаеми братя!

Нека нашите поздрави и благослов – *салят-у селям* да бъдат за любимия ни пратеник Мухаммед (с.а.с)! Молим се на Аллах да не ни лишава от щастието да бъдем от неговата общност! И да не ни отделя дори за миг от неговия сюннет.

Искам да завърша хутбето си с един от хадисите на милостивият Пратеник, който казва: *„Който приеме Аллах за Господар, ислямът за религия и Мухаммед (с.а.с.) за раб и пратеник на Аллах, той е вкусил сладостта на вярата."* (Ахмед б. Ханбел)

Hutbe 8

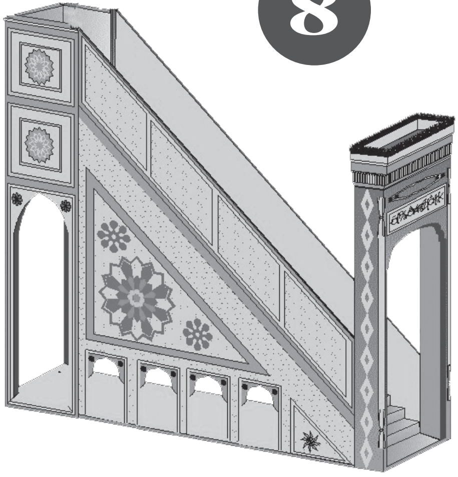

BEREKETİ BOL REGÂİB GECESİ

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

Muhterem Müminler!

Regâib, sözlükte “kendisine rağbet edilen şey, bol ve değerli bağış” anlamındaki rağibe kelimesinin çoğuludur. Regâib, geleceğe, istikbale yönelik arzu ve isteklerimizi, emel ve tutkularımızı gözden geçirme imkânı veren bir gecedir.

Receb ayındayız ve önümüzdeki perşembeyi cumaya bağlayan gece de Regâib gecesidir. Receb, Şaban Ramazan ayları ve bunların içerisindeki mübarek Regâib, Mirac, Beraat ve Kadir geceleri Rabbimizin bize sunduğu ikramlardır. Sevgili Peygamberimiz, Receb ayı girdiğinde: *“Allah’ım, bize Receb ve Şaban ayını mübarek kıl ve Ramazan’da bize bereket ihsan eyle!”* diye dua ederdi (Ahmed b. Hanbel).

Aziz Kardeşlerim!

Bazen tabiatımız gereği bir işe başlamak için uygun bir fırsat ararız. İşte Cenâb-ı Allah bizlere üç aylarda ve mübarek zamanlarda, hayatımızda yeni bir sayfa açmak için imkân sunuyor. Ahirette pişman olup, keşke bize bir daha dünya hayatına dönme imkânı verilse dememek için bu kıymetli zamanları iyi değerlendirelim. Allah’ın verdiği bunca nimetler içerisinde yaşarken, O’na kulluk etmeyi ihmal etmeyelim.

Müslümanlar!

Bir insanın gönlünde Allah ve Peygamber sevgisi, kalbinde din ve iman duygusu, alnında secde izi olması onun varlığına değer katar. Amel defterimizin hasenatla dolu olması, Allahın huzurunda affa ve bağışlanmaya, Peygamber Efendimizin (s.a.v) şefaatine mazhar olmaya vesile olacaktır. Yaptığımız en küçük iyilik veya kötülüğün dahi melekler tarafından yazılıp, kayda geçirildiğine iman etmişiz. O halde hayatımızın her anını ibadet anlayışı ile değerlendirelim. Bu hayat gafletle heba edilecek kadar kıymetsiz değildir. Yüce Rabbimiz: “**Ey iman edenler! Allah’ı çokça zikredin. O’nu sabah akşam tesbih edin!**” (el-Ahzâb, 32/41-42) buyuruyor.

Değerli Kardeşlerim!

Yüzyıllardır müminler bu gecenin feyiz ve bereketinden istifade etmeye çalışmışlardır. Bizler de, Kur’an-ı Kerim okuyarak, namaz kılarak, çok tövbe ederek, hayır ve hasenatta bulunarak, sevgili Peygamberimize içten bol bol salat ü selam getirerek gecemizi ihya edelim. Gönüllerimizi Allah ve Rasulü’nün sevgisiyle dolduralım. Kalplerimizi Rabbimiz’in zikriyle huzura erdirelim. Büyüklerimizin gönlünü alalım. Yoksul ve kimsesizleri gözetelim. Geçmişlerimize fatihalar gönderelim. Böyle zamanları ibadet etmek için bir fırsata dönüştürelim. Dargınlığa, küslüğe son verelim ki, dünyamız mutlu ve huzurlu, ahiretimiz de cennet olsun. Rabbimiz bu bereketli mevsimden yararlanmayı nasip eylesin.

Хутбе

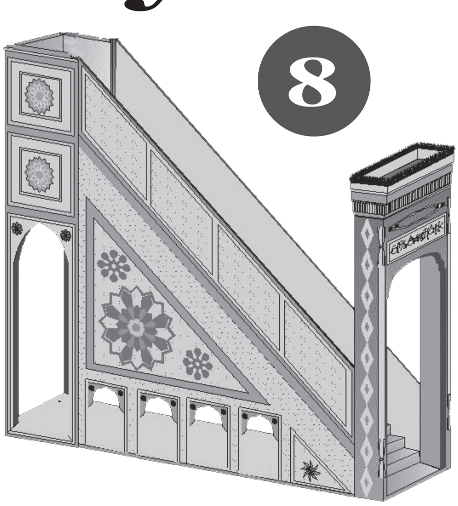

НОЩТА РЕГАИБ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

Мухтерем джемаат!

Речниковото значение на думата „регаиб“ е „нещата, които се почитат, богати и ценни дарове“.

Нощта Регаиб е една възможност, която ни се предоставя, за да прегледаме нашите мечти и желания, насочени към бъдещето.

Сега сме в месец реджеб, а нощта четвъртък срещу петък ще бъде Нощта Регаиб. Месеците реджеб, шабан, рамазан и свещените нощи Регаиб, Мирадж, Бераат и Кадир са блаженствата, които нашият Създател ни предлага. Когато започваше месец реджеб любимият ни Пейгамбер се молеше с думите: *„О, Аллах, благослови за нас месеците реджеб и шабан и ни дари с възможността да достигнем месец рамазан.”*

Скъпи братя мюсюлмани!

Понякога търсим подходящ момент да започнем някоя работа. Ето, Аллах Теаля ни дава възможност да открием нова страница в живота си през трите свещени месеца и благословените нощи в тях. И би трябвало добре да оползотворим това ценно време, за да не казваме един ден в ахирета с носталгия: „Защо не ни се даде възможност още веднъж да се върнем към земния живот?“ Ето защо нека да не пренебрегваме възможността, която Аллах ни е предоставил, за да Му служим.

Братя мюсюлмани!

Наличието в сърцето на един човек любов и вяра в Аллах и Неговия Пейгамбер, а на челото – чест и достойнство, всичко това увеличава неговата цена и стойност. Всичко това ще послужи да бъде пълна с добри намерения книгата ни с делата, което ще бъде повод нашият Пейгамбер да се застъпи за нас и да послужи за опрощаване на греховете ни. Ние вярваме, че дори най-малкото добро или зло се записват от меляикетата. Следователно нека се стараем всеки момент от живота си да изживеем със съзнанието да Му служим и да оползотворяваме дадените ни възможности. Защото животът не е тъй безценен, та да го пропилеем в спане. Всевишния Аллах повелява: ***„О, вярващи, често споменавайте Аллах и Го прославяйте сутрин и вечер!“*** (ел-Ахзаб, 33: 41-42)

Скъпи братя мюсюлмани!

Столетия наред мюсюлманите се старали да се възползват от благодатта на тази нощ. Нека и ние да изпълним тази благодатна нощ с четене на Свещената ни книга, като кланяме намаз, като се покайваме и извършваме добри и полезни дела. Нека сърцата ни да се изпълват с обич към Аллах и Неговия Пратеник. Нека с прослава на Аллах сърцата ни се изпълнят с чувство за благополучие. Да уважим възрастните. Да не забравяме бедните. Да не пропуснем възможността да превърнем тези времена в моменти на поклонение. Да спрем да се сърдим. Нека светът, в който живеем да бъде щастлив и благополучен, а отвъдния ни живот да бъде рай. Нека нашия Създател, да ни даде възможност да се възползваме от тази благодатна нощ!